

KÖZVÉLEMÉNY

Megjelenik vasárnap, szerdán és pénteken
SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
Arpád-utca 268. szám.

Főszerkesztő: dr. HAJDU DEZSŐ
Felelős szerkesztő: dr. SZABADOS JOZSEF

Előfizetési árak 1 óra:
HELYBEN 40 FILLÉR. VIDÉKEN 60 FILLÉR.
Előfizetési és hird. díjat a kiadóhiv. kérünk.
Egyes szám ára 2 fillér.

A beismerés útján.

A legnagyobb öröm a lelkiöröm. Ha eszméket, célokat megvalósítva látunk. Célokat, melyekért egész szívvel, egész lélekkel küzdöttünk, amelyeket csak odaadó hűséggel, soha nem szünő kitartással érhetünk el. Buzgó, lelkes csapattal, az önzetlenség és nyíltszivűség keresetlen egyszerűségével egyengetjük az utat, amely az egyéni érdekek mellőzésével, egyedül a közjót keresve, városunk fejlődéséhez, boldogságához vezet.

Nehéz az út, küzdelmes a pálya. De ez nem bágyaszt, nem csüggeszt bennünket, mint-hogy nagy célokat csak verejtékkel, gonddal lehet megközelíteni. Ilyen az igazság útja. Szívós akarat, erős szándék, törhetetlen doglogkedv kell hozzá, hogy az igazság győzelmi lobogóját fennlenőgtassuk. A sikernek elmaradnia nem szabad. „Jönni fog, mert jönni kell“ a nagyszerű nap, amidőn a igazság szellemediadalmasan fog közölcu intézményeinkbe bevonulni. Mert ha igazságot vetünk, igazságot fogunk aratni is.

Ilyen és hasonló gondolatok foglalkoztatják elmémet, midőn az „Összetartás“ mostévi nov. 25-iki vezető cikkét olvasom. Jóleső ér-

zéssel látom, hogy önzetlen tollunk munkája nem ment veszendőbe, hogy fáradhatlan tevékenységünk a hamisítatlan színigazságnak közügyeinkben való győzelemrevitele végett nem volt meddő. Érvéleink a városi ügyekben való sáfárkodást illetőleg, nem voltak eredménytelenek. Örömmel olvasom a jelzett lapszámban, hogy a külszöbön álló városi tiszti választásoknál „a legnagyobb pártatlansággal egyedül a közjót, a város javát szem előtt tartva kell az új tisztségviselők megválasztásánál eljárni.“

Ezt hirdettük mi kezdettől fogva. Ezt sürgettük, ezt követeltük mi e helyen minden erőnkkel, minden tollvonásunkkal. Ezért szállunk sikra szüntelen, mert láttuk, hogy a jelen zilált viszonyok között veszélyben forog városunk sorsa. Láttuk a köz romlását, esését. Főlemeltük hát intő szözatunkat és gáncsol, gyűlöletet békén tűrve, feltartóztatlanul törtettünk előre az igaz uton.

Nem jár köszönet vagy elismerés a mi ténykedésünkért. Tartozó kötelessége ez e város minden igaz fiának. Aminthogy kötelessége a gyermeknek hűséggel, szeretettel viseltetni szülője iránt. A kötelesség hű teljesítéséért nem illet senkit palma, avagy borostyán,

Szorgoskodásunknak jutalma az lesz, ha kívánságaink valaha teljesülnek. Reményeink célja, az elme, a képzettség, az egyéni hivatottság, rátermettség diadala a városi tiszti állások betöltésénél, hogy tudományának, kiváló erényeinek súlyával, teljes mértékben praedestinálva legyen az egyén a méltóságra, ahova a közbizalom őt helyezi.

Tisztult légkört az egész közigazgatásban! Minden egyes állás betöltésénél ez legyen a vezérelv, ez a zsinórmérték. Mitsem ér, ha csak egyes állásokba ültetünk korrekt, teljes képzettségű embereket. Az összes hivatalokba megfelelő, kifogástalan jellemű, műveltségű hivatalnokokat kell választani. Megegyezéskben a köznek természete az egyednek természetével. Ha az emberi testnek egy része beteg, nemcsak ama tag, hanem az egész szervezet szenved alatta, viszont, ha általános betegség dul a szervezetben, minden egyes tag megsínyli, mert az ember nem hiába szerkes egész, melyben minden összefügg, nem pedig mozaikrészekből összerakott alkotás. Épp úgy a város, a köz, ha baja van, nemcsak egyes ügykörben, vagy hivatalban, hanem mindenütt, minden rangu-rendű közügyben be-

Kerekes Borcsa sorsa vagy Pest befest.

— A „Közvélemény“ tárcája. —

Hűvös, csepergős őszi délután a turai vasúti állomáson három tehérszemély várt a gőzösre. Varga Mártonné asszonyom kísérté ki édes leányát, Julcsát, meg fogadott leányát, Kerekes Borcsát. A két fiatal Pestre igyekezett szolgálatba. Nem azért, mintha rászorultak volna. Ha szegényesen is, de volt miből megélni mind a kettőnek. Hanem az áldott földesszony, mindkettőjük keresztanyja, nagyon hívta őket, Julcsát pesztonkának, Borcsát szobalánynak. Olyan jó ellátást, jó bért ígért nekik, úgy eldicseré előtök a nagy fővárost, oly szép reménysegeket költött bennök, hogy mind a kettő csak menni-menni akart.

Varga Mártonné asszonyom pedig bizony nem könnyű szívvel bocsátá utnak a két leányt.

— Hiszen igaz, hogy jó helyre juttok. Az is igaz, hogy nagy lesz a bér, sok az ajándék. Azt is gondolom, hogy abban a nagy városban, olyan uri háznál az ilyen derék, jó leányokat nagy szerencse is érheti. Hanem épen az a jó mód, az a nagy város, az a szép reménykedés, hej sok embernek nyakát szegte már!

— Oh édes anyám — biztatta a töprenkedőt Julcsa, — ne eméssze magát miattunk. Okos észszel, igaz szívvel majd megőrizzük magunkat.

— De meg — veté hozzá Borcsa — soha sem is voltunk mi olyan könnyőfejűek.

— Igaz, kedves lányom, — felelte az öreg asszony, — igaz, hogy okosak, jó erkölcsűek voltak mindig. Öröm és békeség nekem ezt tudni. De a magatok javiért nagyon kérlek is benneteket, maradjatok ezután is vigyázók, jók. Ne hajtsatok

mézes-mázos szökra. Ne kívánczozatok ki szegény sorsotokból. Soha se felejtsetek, hogy a becsületesség biztos kenyér, örök ház.

Ilyen beszélgetéssel várták meg a gőzöst. Nemsokára csatogva, zakatolva elő is robogott a hosszú kocsi. A leányok megölelték, megcsókolták még egyszer szegény jó öreg anyjokat, aztán metymotyóikkal hamarosan fölszállottak az egyik kocsi.

Az öreg asszony utánok kiáltott még:

— Borcsa szívem, vigyázz Juliskára!

A gőzös gép nagyott fűttengett, s zakatolva, csatogva elrobogott. Szegény Varga Mártonné asszonyom könnyes szemmel sokáig nézett utána.

Hatodik hónapja volt még csak, hogy a két leány a nagyuri házban szolgált, s Kerekes Borcsa máris nagyon megváltozott. Ki tudná honnét, de aligha a béréből került, hol fodros, tunikás új ruhát, hol hegyes orru, magas sarku finom új cipőt, hol meg köves arany gyűrűt láttak rajta. A viselete is, a beszéde is módos, uras kezdett lenni. Napközben lépten-nyomon volt az ablakon kinézni valója. Este meg, ha csak szeret tehetta, kétszer-háromszor is ki-kifutott az utcára. Sőt egy-két vasárnap este, mikor kimenője volt, féljészakáig is oda maradt.

Varga Julcsa szomorúan nézte mindezt s fájó szívvel hallgatta azokat a szökat, a miket a többi cselédek, szakácsné, kukta, inas, kocsi Borcsa felől tettek. Nem értette ugyan egészen, a mit azok a „könnyelmű libaról“ beszéltek, de azt tudta, hogy fodros szoknyát, fényes cipőt, arany gyűrűt nem adnak ingyen. És ha csak szép szóért, nyájas mosolygásért, meleg kézfogásért adják is, hát még ez is nagy ár becsületes leányoknak.

Szólni nem volt alkalma, mert Borcsa kerülte. De meg mit is tudott volna mondani? Hanem egy bus estéjén megírta a dolgot édes anyjának.

No hiszen pár nap mulva volt is mit hallgatni Borcsától; reá támadt az csunyan:

— Hallod-e Julis? Azt mondom, hogy én utánam ne leskelődjél, én reám ne árulkodjál, se anyádnál, se másnál! Mi közöd nekem, mi közöd akárminek ahhoz, hogy én mit csináljak? Nem vagyok én kis gyerek, hogy rajtam akármilyen gyámolkodjék. Tudom én, mit teszek. Nem szorultam senki gondozására, senki tasácsaira. Itt az anyád levele. (Odahajította Julcsa labáihoz.) Süsd meg; neked semmi szükségem reá. Ha pedig a ruháimat meg a gyűrűimet irigylitek, hát szerezzen ki-ki magának!

Szegény Julcsának elállott a szava, megállott az esze ezekre a szökra. A maga eleven fülcinek sem bírta elhinni, hogy az ő okos, jó, szerető fogadott nénje idáig jutott. A kívül felnőt, a kívül minden örömet, javát megosztotta, a kit az ő édes anyja anyni gonddal nevelt, oktatott, istápolott, aki jóformán mindenét annak a szegény öreg asszonynak köszönheti: az a leány most durva szökkal támadja meg őket, magát, anyját leszidja, a drága kéz írását földre veti, mindkettejüket illetlenül gyanusítja, rosszaságra utasítja. — Szegény Borcsa, — sóhajtott magához térve ámulatból — be megrontották a szívét!

Anyjának Borcsához írt intő levelét eltette többi ereklyéi közé, s dolgára ment. De ettől fogva félre nézett, ha Borcsát látta, s elment onnét, ahol beszéltek róla.

Borcsa pedig folytatta, a mit elkezdett. Még gyakrabban kutkosott ki esténként az utcára. Még későbbig maradt ki szabad estein, Sőt néha-néha

teg, társadalomban, gazdasági viszonyaiban egyaránt.

Hogy városunk sorsa biztosítva legyen, hivatásának magaslatán álló hivatalnokai karra van szükségünk. Ezért álltunk mi sorompóba, lépünk ki a küzdőtérre kezdettől fogva. Ennek az eszmének maradunk szószólói mindéig. Meggyőztük erről „Összetartás“-ékat is, amint azt a mondottam cikk bizonyítja. Ha e körülményt tagadásba veszik, ám tegyék. Mi e sikerre nem pályázunk.

Külömben is részrehajlatlanságuknak elmentmond ama tény, hogy 3 állást olyan egyénekkel töltöttek be, amely közegek egyedüli ajánlólevelét a függetlenségi párthoz való kötelek képezték és ezt a győzelmet a kormánypart vereségével szemben dicsekedve kiemelték, — 48 órával a kérdéses cikk előtt.

Bárha megcáfolhatatlanul meggyőznének bennünket, hogy „sógorságtól, komaságtól, pártállástól és minden más mellékkörülménytől eltekintve” majd a választásoknál.

Vajha beteljesülne, hogy szeretettel ügvelnének ők is a hivatalnokok megválasztásánál, aminthogy mi előttünk is az összboldogulás szent cőja lebeg; de nem azért, hogy népszerűsége tegyünk szert és babérokat arassunk, hanem azért, mert kötelesség a kelevényt társadalmunk testéről eltávolítani, s úgy győzzünk, ahogy az a szeretet kívánja, amelylyel városunknak tartozunk.

Veritas.

A restauráció.

A f. hóban megejtendő általános tisztújítás pályázati határideje lejárván, alább közöljük minden kommentár nélkül a pályázók névsorát.

Amint a névsorból látjuk, pályázó van

elég. Pályáztak pedig a kérvények beérkezési időrendje szerint:

1. A polgármesteri állásra;

Szilágyi Lajos, Boromisza János, Dudás Lajos, Dr. Kovács Mátyás, Listyevity Titusz, Dr. Keceli Mészáros Géza, Szárics Géza és Dr. Bárdos Lipót.

2. A közigazgatási tanácsosi állásra:

Ifj. Kikircs János, Barys Miklós, Braun Soma, Szárics Géza, Lantos István és ifj. Jedlicska István.

3. Gazdasági tanácsosnak;

Kiss Simon és Braun Soma.

4. Arvaszéki ülnöknek:

Burány Pál.

5. A mérnöki állásra:

Kerényi Gyula, Günsz Gábor, Pility Mladen, Fejér László, Homolya Ádám, Milassin János, Müller József, Endrei Soma, Balázs József, Bartók Gáspár, Hartenauer Emil, Novák Károly és Berzenczey Domokos.

6. A főszámvevői állásra:

Heizler Zoltán, Lantos István, Horváth Gyula, Szeli Tivadar, Helmberger György és Ifj. Jedlicska István.

7. Tan- és iparügyi tanácsosnak:

Heizler Zoltán, Szabó Árpád, Lantos István, Dallos György, Horváth Gyula, Ifj. Kikircs János, Barys Miklós, Répás Szilveszter, Braun Soma, Szeli Tivadar, Helmberger György, Ifj. Jedlicska István és Dudás Andor.

8. Alsószámvevőnek:

Horváth Gyula, Heinrich Emánuel, Keresztury Károly, Jablonszky Andor, Szeli Tivadar, Helmberger György és Ifj. Jedlicska István.

9. A főügyészi állásra:

Dr. Keceli Mészáros Géza, Dr. Ludaics Vitomir, Dr. Bárdos Lipót, Pollák Ignác és Dr. Flesch Miksa.

10. A II. ügyészi állásra:

Pollák Ignác, Dr. Brichta Nándor, Dr. Lovászy Andor és Dr. Ludaics Vitomir.

11. Községi bírónak:

Suber Endre, Lantos István, Szabó Sándor, Dallos György, ifj. Jedicska István, Molnár Gábor Ferenc, Köröskényi Kálmán, Horváth Gyula, ifj. Kikircs János, Barys Miklós, Bellér Dezső, Döme Ferenc, Répás Szilveszter, ifj. Habram Ferenc, Keresztury Károly, Bakay Jenő, Nikolics György, Szeli Tivadar, Borzaski Vladimir és Bergel Jakab.

12. Házipénztárosnak:

Ifj. Habram Ferenc, Eszes Mihály, Vartus Károly.

13. Adópénztárnoknak:

Keceli Mészáros Balázs, Csikmák István, Kragujevits Szabasz, Korhecz Lajos, Heizler Aladár, Jedlicska István, Branovacsai János, Milacski Lajos, Döme Ferenc, Pánity György, Branovacsai Dusan, ifj. Habram Ferenc, Keresztury Károly, ifj. Branovacsai János és Vartus Károly.

14. Házipénztári ellenőrnek:

Keresztury Károly, Jablonszki Andor, Eszes Mihály és Vartus Károly.

15. Adópénztári ellenőrnek:

Korhecz Lajos, Heizler Aladár, Kovácsvits Ottó, Köröskényi Kálmán, Deutsch Mór, Döme Ferenc, Pánity György, Neider Ágoston, Branovacsai Dusan, Keresztury Károly, Jablonszky Andor és Vartus Károly.

16. Pénztári tisztnek:

Szabó Sándor, Köröskényi Kálmán, Heinrich Emánuel, Jablonszky Andor, Eszes Mihály és Ösz Szabó Ferenc.

17. Alkapitánynak:

Lantos István, Heizler Zoltán, Szabó Árpád, Csikmák István, Ifj. Habram Ferenc, Keresztury Károly, Szeli Tivadar és Komáromy Béla.

18. Levéltárosnak:

Répás Rezső, Rehák Andor, Lantos István, Molnár Gábor Ferenc, Köröskényi Kálmán, Ösz Szabó Ferenc, Heinrich Emánuel, Bellér Dezső, Döme Ferenc, Bakay Jenő és Jablonszky Andor.

már napközben is eltűnt egy-egy órára.

Nemsokára az egész ház beszélte, hogy Borcsát evvel, vagy avval a fiatal urral, kettővel, hárommal is, látták a kapualjban titkolózva beszélni, mellékkütyökben sétálni, színházban zug helyen ülni, nem jó hírű tánciskolákól kijönni. Borcsa ugyan mindezt váltig tagadta, de nyolc-tíz szemtanu és egész viselkedése, meg sok kapott ajándéka, mind ellene bizonyítottak.

A szóbeszéd a méltóságos asszony fülébe is eljutott. Kérdőre vonta a leányt. Az nem merts mindent eltagadni. Az urnó megbizonyosodott. Kiadta a leánynak az utat.

Julcsának nagyon fájt, mikor ezt meghallotta. Főlkereste Borcsát. Sirva kérte, szálljon magába, engesztelje ki a méltóságos asszonyt, igérje meg, hogy megjavul, s hagyjon is föl eddigi viseletével, mert mi lesz belőle, ha a jó házóól, jó hírből kikerül?

— Gombház! — felelt Borcsa, kacsián fittyet vetve, — ilyen arccal, ilyen természettel, mint az enyéam, nem kell Pesten köldulni menni. Ne hidd babám, hogy csak ez az egy ház van a világon! Kapok én jónál jobb helyet, olyat is, a hol nem irigykednek, nem árulkodnak az emberre, a hol alattomosan nem tur ki az, a ki a szembe szeretetet hazudik. Mit is képmutatószkodol? Mintha nem tudnám, hogy épen te sugtál-bugtál az asszony fülébe legtöbbet, csak hogy a helyembe juthass? Bánom is én Birjad békével. Majd téged is kilöknék. Én velem pedig ne törődjete. Majd elcsinálom én a magam sorát.

Evvel bucsuzás, köszöntés nélkül kiperdült az ajtón. Szegény Julcsa könnyes szemmel sokáig nézett utána.

Nagyot fordult az idő kereke. Három esztendő telt el azóta, hogy Kerekes Borcsa ott hagyta a

méltóságos asszony házat. Julcsa még mindig ott volt, és pedig csakugyan szobaleány. De nem a sugásért-bugasért, a mint Borcsa mondta, hanem azért, mert jó viseletű, tiszta, dolgos, rendes leány maradt.

Időközben Pestre került Turáról Földesi Bandi is, a Vargáné asszonyom szomszédjának legény fia. Ott szolgált a huszároknál, s akkor már a káplarságig vitte. A gyermekkorú barátság révén olykor-olykor meglátogatta Julcsát, s hirt vitt neki egyről-másról.

Julcsának sokszor fájt a szive Borcsa után. Akármilyen rosszul bánt is az vele akkor, régen ő mégis csak testvérenek tartotta. De eddig nem mert utána tudakozódni. Félt, hogy annak is, magának is bajt okoz. Meg nem is volt kihez fordulnia, hogy igaz hirt kapjon. Most Bandit kérte meg, hogy ha szép szerével hozzá juthat, tudjon meg valamit arról a szegény leányról. Bandi elvállalta, hogy majd utána lát. De biz ő sokáig egy szó hirt sem hozott. S talán soha sem is szólt volna, ha Julcsa egyszer kérdőre nem fogja:

— Nem szép magától Bandi, hogy olyan semmibe se veszi az én kérésemet, hogy annyi tenger idő óta máig sem tudakozódott Kerekes Borcsa után. Pedig hajdanában maga is sokat játszott vele.

— Ne bántsa, Julcsa. — felelt Bandi vonakodva, — nehéz arról valami jót mondani.

— Csak rosszat ugy-e? Maga is csak olyan Bandi, mint a többi ember. Veszett híret költöttek szegény Borcsának és most maga is segít a sok rossznyelvűnek.

— Nem segíték én, Julcsa. Isten a tanum, hogy inkább minden jót reá raknék arra a leányra. De...

— De... mit de?

— De nem lehet, ha már erővel tudni akarja.

Oh Bandi, hogy ne akarnám! Hiszen Borcsa gyermektársam, jó testvérem volt annyi sok esztendőn át. Együtt játszottunk, együtt tanultunk; később meg együtt dolgoztunk, reméltünk, együtt bántódtunk, együtt örvendettünk. Szívem-lelkem felét vitte magával, mikor elment. Oh hogyne szeretnék róla tudni!

— De Julcsa, magának nem mondhatom el a mit róla tudok.

— Miért nem?

— Mert azok nem magának való dolgok. Maga ártatlan, jó leány. Én nem akarom a lelkét beszennyezni Borcsa dolgaival.

Julcsa szomorúan elhallgatott. Sejtette a mit nem tudhatott meg. De az egészet alig sejtette.

Borcsa teljesen letért a becsület utjaról. Előbb azokkal a bizonyos fiatal urakkal szeretősködött. Új asszonya nem türte a sok kimaradást, éjjelezést; elbocsátotta. Harmadik helyre szegődött, de nem sokára rossz viselete miatt onnét is szegénytelenesen kellett eltávoznia. A negyedik helyén éltes kovács legénynyel kezdett tartani, s megunva a szolgálást, össze ment lakni a szeretőjével. De az éltes ember részeges volt és verekedő. Néhány hónap alatt elitta Borcsa kis holmiját, azután a leányt elverte magától. Ez újra szolgálatra szorult.

De a kiasapongó élet nemcsak szép arcát és csinos természetét, hanem ügyességét és munkakétségét is elpusztította. Kicsiny házakhoz és csak szolgálónak juthatott be. Ott megint csak folytatta a régit. A harmadik esztendőben, hogy a méltóságos asszony házat odahagyta, már odáig jutott, hogy cselédkönyvébe csak két-kéthetes szolgálatok voltak beírva. Ekkor már a helyszerzők szóba sem állottak vele. Kinek is kellene olyan cseléd, a kivel két hétnél tovább nem lehet megenni? Nem kapott helyet; napszámoknak ment, téglát hordani az új épületekhez. Mikor Julcsa Banditól utána tu-

19. A közgyámi állásra:

Olajos József, Jedlicska István, Bellér Dezső, Döme Ferenc és ifj. Habran Ferenc.

20. Földadó nyilvántartónak:

Rehák Andor, Lantos István, Braun Soma, Csikmák István, Dallos György, Köröskényi Kálmán, Horváth Gyula, Heinrich Emanuel, Deutsch Ignác, Keresztury Károly, Szeli Tivadar és Ósz Szabó Ferenc.

21. Adótisztviselőknek:

Répás Rezső, Olajos József, Krsity Szávó, Csikmák István, Korhac Lajos, Szabó Sándor, Heiszler Aladár, Köröskényi Kálmán, Horváth Gyula, Heinrich Emanuel, Bellér Dezső, Deutsch Ignác, Döme Ferenc, Neider Ágoston, Branovacska Dusan, Szöke János, Jablonszki Andor, Nikolics György, Szeli Tivadar, Borzaski Vladimir, Biró János, Vartus Károly és Bergel Jakab.

22. Rendőr fogalmazónak:

Répás Rezső, Olajos József, Csikmák István, Szabó Sándor, Heiszler Aladár, Molnár Gábor Ferenc, Köröskényi Kálmán, Ósz Szabó Ferenc, Tóth István, Heinrich Emanuel, Bellér Dezső, Jablonszky Andor, Nikolics György, ifj. Branovacska János, Borzasky Vladimir, Biró János és Bergel Jakab.

23. Gazdasági fogalmazónak:

Olajos József, Szabó Sándor, Dallos György, Köröskényi Kálmán, Tóth István, Heinrich Emanuel és Vartus Károly.

24. Városgazdának:

Keceli Mészáros Balázs, Bozsó Menyhért, Kincses Vince, Milacska Lajos, Rieger József, Ujházy Ferenc, Döme Péter, Branovacska Dusan, Fábrik Péter, Homolya István, Kovácsévits József, Vartus Károly, Ósz Szabó Ferenc.

25. Járlatkezelőnek:

Papp Károly, Répás Rezső, Rehák Andor, Puskás Sándor, Olajos József, Babócs Géza, Ósz Szabó Ferenc, Lazarov Lyubomir, Bellér Dezső, Döme Ferenc és Neider Ágoston.

26. Középkerti szülésznőnek:

Dujnovits Krisztina.

27. Külkézbesítőnek:

Farkas Baráti János, Kelemen Dezső, ifj. Tóth József, Kucsmár György, Papp Pé-

ter, Kaszás György, Gyuresik József, Pléstity Mihály, Homolya Sándor, Szarka Ferenc, Magyar István, Kalmár Vince, Boros Imre, Ujházy Ferenc, Pecárszky Vélykó, Király Sándor, Burány András, Nagy Mátyás és Mészáros János.

28. Az építőmesteri állásra:

Ósz Szabó Mátyás, Német Béla és Szegeő József.

29. Irnokoknak:

Gergely István, Pap Károly, Répás Rezső, Rehák Andor, Kovácsévits Ottó, Ósz Szabó Ferenc, Lazarov Lyubomir, Rieger Gyula, Tóth István, Pördi József, Neider Ágoston, Szöke János, Nagy József, Helmberger Antal, Rác Szabó Mihály és Körösi Péter.

HIREK.

Városi közgyűlés. Hétfőn, dec 5-én rendes közgyűlés fog tartani. A tárgysorozat főbb pontjait jövő számunkban közöljük.

Rozsdakár. Az idei buzavetésben a rozsdá által okozott kárra vonatkozó adóleengedéseket a zombori magy. kir. Pénzügyigazgatóság a városi tanácsnak megküldötte. — A bejelentők az elengedett összeg mennyiségéről értesítették a városi adóhivatalnál, a hol a leengedett összeg adókönyvecskéjükbe mint lerovás be lesz írva.

Utolsó fizetés. A csendőrségnek a rendőri szolgálatra történt alkalmaztatása következtében mint olvasóink bizonyára tudják, 20 rendőr 1905. év január elsejével elveszti kenyérért. Tegnap, december elsején vették fel az állásukból kieső szegény emberek utolsó gázsijukat, hogy ezután a bizonytalanság nagyon is problematikus kenyérért hajhászkodjanak. Nagy az elkeseredettség a kilépők között, mert egyiknek sem jut egy fillérenyi nyugdíj sem s a nagy drágaság és szegénység mindnyájukra nyomasztó sulyként nehezedik. Helyén való lenne, ha a közgyűlés illő módon gondoskodnék arról, hogy ezek a szegény emberek valami álláshoz jussanak, esetleg valamelyes végkielégítésben részesüljenek.

Az új kalocsai káptalani helynök. A kalocsai főkáptalan Majorossy János püspök elhunyta után ma — mint nekünk. Kalocsáról írják — káptalani helynöké egyhangulag Mayer Béla dr. vál. püspököt választotta meg.

Alakulóban. Folyó hó 27-én, azaz az elmúlt vasárnap Osztóics Nikó vendéglőjében a cipészegedék és leányok gyűlésre gyűltek össze, hogy megalakítsák a cipészegedék szak egyesületét. Tanácskoztak erről is, arról is, végül kimondották, hogy a végleges megalakulást a jövő vasárnapra halasztják, amikor is a budapesti központból egy embert kérnek, aki a megalakulást végrehajtja.

Humoros előadások. Messze vidéken ismert, kitűnő hírnévnek örvendő humorista érkezett a mai napon városunkba, hogy nálunk egy-néhány humoros előadást tartson. A szerkesztőségünkbe érkezett színi jelentés szerint az előadás 1904 évi december 3-án és 4-én lesz megtartva a Tisza-kávéházban.

Szerencsétlenség. Juhász Péter felsőhegyi lakos suhanc fia néhány pajtasával szórakozott, miközben egy sörrel megtöltött puskát hozott ki s azzal mulatgattak. A tréfálkozásnak azonban komoly következményei lettek, mert a puská elsült és Gombos Ferenc felsőhegyi lakos fiának lábába faródott a golyó. Sebe nem veszélyes.

A főispánok fizetése. A jövő esztendőre szóló költségvetés szerint a főispánoknak nagyobb fizetésük lesz. Ami a nagyobb fizetést illeti, az az 1904 évi első törvényeknek folyománya mert — miként a többi állami tisztviselő — a főispánok is jogot formálhatnak a nagyobb fizetésre. Ugyanis a főispánokat épen úgy megilleti a nagyobb lakáspénz, mint a miniszteri tanácsosokat. A főispánok fizetése eddig a megyék lakosságának megfelelően 8-10 ezer korona volt s a többségben azok voltak, akiknek csak nyolcezer korona jutott. A jövő esztendődtől kezdve a főispánok

fizetése háromféle lesz. Az egyik 9600, a másik 10.000, a harmadik pedig 11.600 koronát kap. Szálláspénzük eddig kivétel nélkül 1200 korona volt, a jövőben azonban egyik-másik 1400 korona lesz. Pótlékot a múlt időkben négy főispán kapott 12000 korona értékben, ezental ilyen pótlékot is kapnak, de csak 400-400 koronát.

A zombori szabad liceum egyesületnek 1904-1905-re szóló programja. I. A szabad liceum egyesület elhatározta, hogy a tél folyamán három kurzust tart. Az első kurzust a városháza dísztermében tartják, ahol 10-12 előadásban történeti, szépművészeti, nevelés és társadalombölcseleti tárgyak kerülnek megbeszélésre. Ezen előadások tartására felkértek Feszty Árpád festőművész, Pekár Gyula író, dr. Alexander Bernát egyetemi tanár, Nyári Sándor az országos képtár őre, urak Budapestről; dr. Balogh Ernő, dr. Lallosevits János, Gózdú Elek, dr. Kabos Márton, Trencsényi Károly, Megyesi Ferenc, Rác Soma urak Zomborból. Ebben a ciklusban zenei előadások is lesznek, melyek előadói között szerepelnek Antonio Bossa kamarazeneke, Csavojác János hegedűművész stb.

A törökkanizsai szolgabírósg átirtában közli Zenta város rendőrkapitányával, hogy a szomszédos Szanád községben uralgott lép-fene megszűnt.

A rigyicai híres vasút. A bácskai hírlap írja a következő mulatságos esetet: Olvasóink bizonyára hallották már híret a halas-rigyicai vasutnak. Ez, a világ legdrágább síkföldi vasutja, minden héten csinál valami jeles dolgot. Persze ezek az ő jeles dolgai ritkán jutnak az újságokba, de néha-néha mégis csak hírt adják nekünk, akik nagy bámulói vagyunk a tisztelt rigyicai vasutnak, már csak azért is, mert 70.000 koronába került csak kilométerje. — Ma arról értesítettek bennünket, hogy tegnap reggel a vonat elindult Rigyicáról. Ez nem volna nagy baj, de az utasokat az állomáson — felejtette. Mikor Katymára érkezett a vonat, akkor vették észre a kalauzok, hogy nincs utas. Mit volt mit tenni, a vonat visszafordult, elment Rigyicára és az ott felejtett passasérokat felvette.

Kutba ugrott. Magyarokanizsáról írják Stein Miklósné kübekházi jómódu polgárasszony hosszabb idő óta súlyos idegbajban szenvedett. Hozzá tartozói a legnagyobb gonddal ápolták, míg az elmúlt napokban egy őrizetlen pillanatban a kutba ugrott. Gyermekei csak hosszas keresés után akadtak rá s már halott volt, mikor a kutból kihúzták.

Megszánta a kompkikötőket. Csütörtökön virradóra a kompkikötőnek 7 szál deszkája, mintha lába kelt volna, — nyomtalanul eltűnt. Varga Mátyás, a mi éber és erélyes rendőrbiztosunk gondos nyomozás után Mukus Mártonnál 3 ilyen kompkikötő deszkára bukkant. Mukus azzal védekezett, hogy vízi útja arra vezetett és megszántakozott a 3 vastag deszkán.

A süketnéma halála. Magyarokanizsáról jelenti tudósítónk, hogy a vasuti motoros halálra gázolt egy Cobor József nevű siketnéma fiut. Cobor a sínek között lépdelt és nem hallotta a motoros zakatolását. A rajta lévő pedeg később vették észre a fiut, a kocsi nem tudták megállítani s így történt a katasztrófa.

Árverés. Zenta város tanácsa közhírré teszi, hogy a beckei koplaló 3., 12. és 15. számú ki nem fizetett parcellái a helyszínen dec. hó 7-én 9 órakor nyilvános árverésen ki fognak adni.

Ma tárcánk megjelent a Franklin Társulat Méhner Vilmos-féle könyvkiadó hivatalának Historiák és Nóták című 2 kötetében. Egy kötet ára 80 fillér.

Müller József okl. mérnök tudatja, hogy Uri utcában 717. szám alatt (Dr. Révai-féle házban) mérnöki irodát nyitott.

Laptulajdonos: Dr. Hajdu Dezső.
Lapkiadók: Pléstity és Horváth.

dakozódott, akkor már ez sokszor látta a korcsmák és palinkás bódék előtt részeg napszámosokkal ölekezni szegény Borscát.

Hűvös, csepergős őszi délután a szép főváros egyik nagy utcáján takaros pár ment együtt; fiatal ember, fiatal asszony. Egyszerűen, de tisztességesen voltak öltözve. Meglátott rajtuk, hogy módosak is, tudnak is a móddal élni. Földesi András volt, meg hites élettársa, Julis asszony. Egyet-mást vásárolni jöttek be hazulról, a hol is Földesi uram már két esztendő óta gazdálkodik. Négy ökörrel, négy lóval dolgoznak, meg egy kis tojgazdaságot is folytatnak. Es becsületes munkájukon áldás van.

Szíves beszélgetés között épen a nagy kórház szögletéhez értek, mikor ennek a kapujából koporsós kocsi kanyarodott ki eléjük. Gyalulaulan deszkából összerótt koporsót vitt a rozoga szekér. Két ember ült a bakon, a kocsis, meg a kórházi szolga. De a szekér után senki sem ment.

Julis asszony sajnálkozó szóval kérdezte a bakon ülőket:

— Ki ez a szegény árva, a kit visznek?
A kórházi szolga hidegen felelt vissza:
— Kerekes Borbalának hívták, mikor élt.
Julis asszony megrendülve az ura karjához kapott.

A szekér lassan tovább dőcögött. A Földesi pár könnyes szemmel, sóhajto beszéddel kísérte ki a temető félreeső zugába.

Megérkezett!

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy a napokban megérkezett nagymennyiségű sárga és rózsaszínű burgonya (krumpli) melynek zamata rendkívüli kellemes s azokat nagyban és kicsinyben a legolcsóbb árban árusítom.

Egyszersmint értesítem a mélyen tisztelt közönséget, hogy nálam kapható első rendű Carasda és Petrozsényi szén, valamint liszt, derce, korpa, s naponta friss házi kenyér a legpontosabb kiszolgálás mellett, s mindent házhoz szállítok. A n. é. közönség b. pártfogását kérve maradok

tisztelettel

HAUER B.

liszt és kenyér kereskedő, Kráhl ház

NE VEGYEN SENKI HANGSZERT

mg

Reményi Mihály

műhangszerész cs. és kir. szabadalom tulajdonos, a Magyar Királyi Zene-Akadémia szállítója, 315 ábrával ellátott legújabb képes árjegyzékét át nem olvasta, mely ingyen és bérmentve küldetik.

Budapestről, Király-utca 44. II.

Kiadó butorozott szoba.

A főtérhez közel egy uri háznál csinosan butorozott világos külön bejárattal utcai szoba, egy vagy két intelligens férfi vagy nőnek kiadó.

Ugyanott egy jó vaskályha csövekkel felszerelve eladó.

Hogy hol?

Megmondja a kiadó hivatal.

Jó fa és szén.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel tudatni, hogy **száraz egészséges tűzifával**, nemkülönben elsőrendű petrozsényi fűtőszénrel és kokszzal legjutányosabb árban szolgálhatok. Megrendeléseket pontosan eszközölök és mindent házhoz szállítok.

Tisztelettel

Löffler Adolf

Közelgő ünnepekre.

Vékonyhjú Erdélyi dió,
Nagyszemű szilva,
Pergetett akácmez,
Valódi Magyarádi bor,
Thea rumok,

Valódi barack s szilva pálinka nagyválasztékban. Szép és egészséges Imperator burgonya kicsinyben és nagyban.

Finom Porosz és Petrozsényi kőszén, melyet házhoz szállítok a legjutányosabb árban.

KASSZOVITZ ÁRON

ítszer és vegyeskereskedő, (Boros-féle ovodánál)

Hirdetmény.

Van szerencsém t. vevőimmel közölni, hogy téli tűzifa készleteim immár megérkeztek és a tiszapari telepen eredeti erdei öleket a legjutányosabban kaphatók.

Tisztelettel

Pártos Sándor

fakereskedő.

Telefon szám 84.

PÉNZ

4 1/2 0-OS

törlesztéses kölcsönöket

nyújtok budapesti és külföldi elsőrangú pénztintézetektől a földbirtok és ingatlan 1/4 értékeig I. és II. helyre 15—65 évig terjedő időtartamra. ● Személyhitelt! papoknak, katonatiszteknek, állami- és magánhivatalnokoknak, kereskedőknek és iparosoknak kezes és kezes nélkül 1—15 évig terjedő időre gyorsan és diszkréten.

Bank- és magánadósságok konvertálása.

L A N G S A M U Budapest, VI., Nagymező u. 12.

A kölcsön nem záloglevelekben, hanem készpénzben lesz folyósítva.

Értékpapírok és részvények a legmagasabb napi árfolyam mellett megvételnek.

Osztálysorsjegyek: 1/1 K 12. 1/2 K 6. 1/4 K 3. 1/8 K 1.50. — (Válaszbélyeg.)

SZŐLŐ VESZŐ ELADÁS.

Alulírt immunis homok szőlő telepén Szanádon egy 1/4 millió sima szőlő vesző jól beérett, peronoszpóra lisztharmat és jégverés mentes őszi vagy tavaszi szállításra eladók.

Ölasz Rizlingi	ezre	3 forint.	Aramon	ezre	3 forint
Nagy Burgundi	"	3 "	Szlankamenka	"	3 "
Kövi Dinka	"	3 "	Vörös sasza	"	5 "
Kadarka	"	3 "	Fehér sasza	"	5 "
Oporto	"	3 "			

Továbbá csemege különlegességek 60 féle fajban ára 1000 darabonként 6 forint.

VARTUS ALAJOS szőlő birtokos Szanádon.

Diszmn-könyvkötészet

MAGYAR IPAR!

Tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel, hogy újabb szakképzettségi ismeretek megszerzése után Zenán a szabadkai utcában **diszmn-könyvkötészetet** rendeztem be, a hol úgy géppel, mint kézi munkával a legerősebb

kötésű és legdíszesebb, aranyozott és mintázott munkákat

Alíthatom elő.

AZ ÁLTALAM HASZNÁLT ANYAG MIND ELSŐRENDŰ MAGYAR GYÁRTMANY.

Az **árak** a 25 0°-kal olcsóbbak s ezenkívül munkáim minőség tekintetében a gyári áraknál 25 0°-kal olcsóbbak s ezenkívül munkáim minőség tekintetében a gyári készítmények fölött az által is előny-

ben vannak, hogy az iverk gyors kiesése az én munkáimnál ki van zárva.

Iskola könyvek kötésére a legnagyobb gondot fordítom, a legerősebb kötést és a legjobb táblát és vásznat alkalmazom.

A n. é. közönség kegyes pártfogását kérve vagyok

kitünő tisztelettel

TÓTH ANDRÁS

diszmn-könyvkötő.

ÜZLET ÁTVÉTEL.

Tisztelettel értesítem a n. é. közönséget, hogy a baromfi-piac-téren, Kikrics János ur emeletes házában levő Kikrics Noé-féle

női-, férfi- és gyermekcipő-üzletet

átvettem, melyet 15 év alatt Papp József jóhírnevű cipész üzletében szerzett sokoldalú tapasztalataim folytán tovább fogok vezetni. — Javítások gyorsan o o o o o és pontosan készíttetnek. o o o o o

Tisztelettel Karabás Emil cipész mester